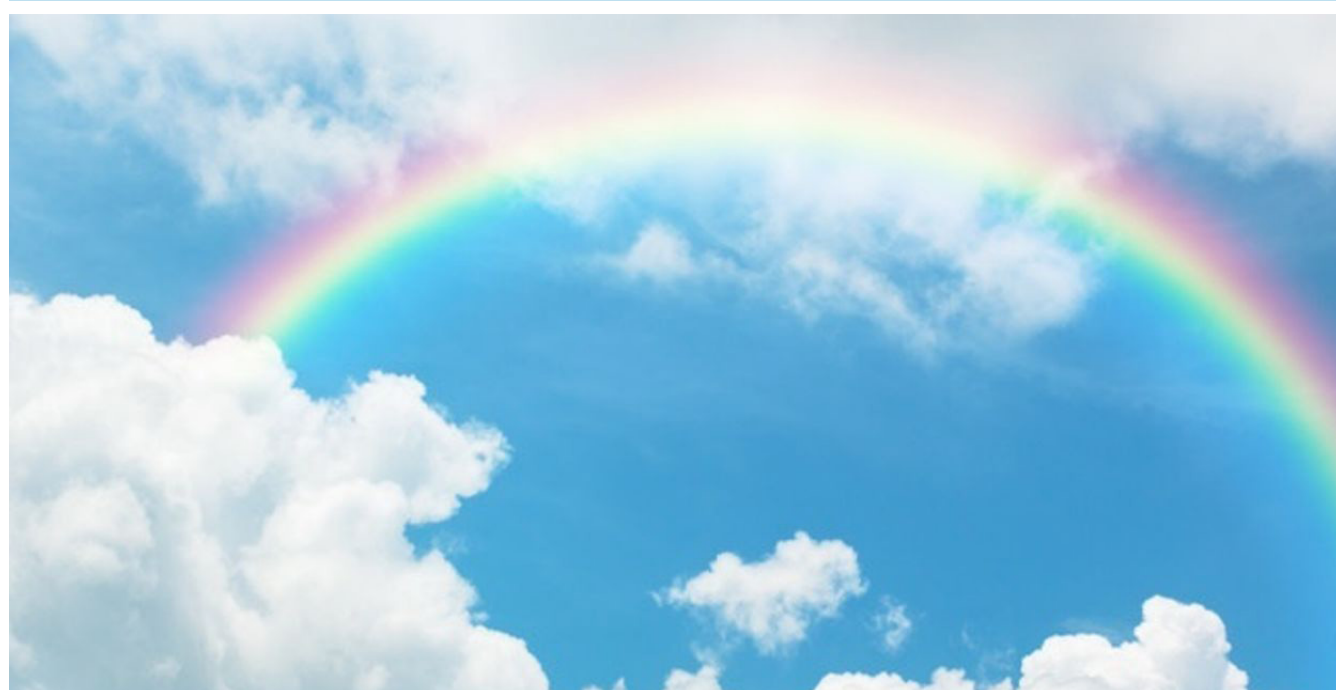

Van fatalisme naar hoop

Paaspreek Mgr. Choennie - April 2023

Hij is verrezen

De kracht van de paasliturgie, als we het goed beleven, is dat het onze aardse werkelijkheid kan omvormen tot een hemelse. We zijn de afgelopen goede week gegaan door de lijdensweg van de zelfopofferende liefde van Christus die werd beantwoord met de brute kruisdood. Even leek het erop alsof de machten van de dood het hadden gewonnen. De drie dagen in het graf leken wel drie eeuwen voor de apostelen, die zo oneindig lang in angst en onzekerheid verkeerden. Alles waarop ze hun hoop hadden gevestigd was nu definitief voorbij. Na drie dagen in een graf ben je wel echt dood. Maar er is een grotere werkelijkheid boven ons en die noemen wij God. Hij heeft Zijn Zoon Jezus niet aan de machten van de dood overgelaten maar hem opgewekt tot eeuwig leven. Aan dat leven nemen wij deel door het doopsel. Door het doopsel zijn we gestorven met Christus om met Christus te verrijzen. Het is een leven van hoop. Hoop dat zelfs de dood niet het laatste woord heeft. Deze hoop is geen menselijk idee of uitvinding. Het is een goddelijke deugd waarmee allen geboren worden en het is onverwoestbaar omdat de hoop in God zelf wortelt.

Fatalisme

In deze paasoverdenking wil ik proberen om een lijn uit te kappen in de dichte jungle van fatalisme, pessimisme, cynisme, defaitisme en doemdenken die de laatste maanden iedere vorm van vrolijkheid in ons land hebben overwoekerd. Fatalisme is het denken dat je als mens geen invloed hebt op de loop van de gebeurtenissen omdat ze van te voren al bepaald zijn. Een onvermijdelijk voorbeschikt noodlot. Ik moet helaas zeggen dat we elkaar ermee besmetten en dat het

epidemische proporties heeft aangenomen. Ik zou wensen dat we met mondkapjes en handenwassen ervan zouden kunnen afkomen maar helaas, iedere krant die ik opensla, haast ieder actualiteitenprogramma en bijna alle gesprekken met willekeurige voorbijgangers verzuchten hetzelfde: 'A san' ne go.' Fatalisme is een basishouding geworden van velen. Je hoort het bijvoorbeeld in uitdrukkingen als: 'Daar kun je niks tegen doen, je kunt de wereld niet in je eentje veranderen', 'Het zijn allemaal schurken' 'Wat maakt het uit als ik me uitsloof, ik doe ook niets meer', 'Ik denk dat ik ook maar wegga.' Fatalisme behoort tot een grote familie van de machten van de dood. Een christen mag nooit vergeten dat de dood en de machten van de dood door Christus zijn overwonnen. Wie eenmaal in de draaikolk van het fatalisme verstrikt raakt, wordt pessimistisch. De pessimist verwacht dat gebeurtenissen slecht zullen uitpakken. Het gaat nu economisch slecht met ons dus zal het met alles slecht gaan. Maar zusters, broeders. Ons leven is toch meer dan economie, toch meer dan eten en drinken, of welke kleren we zullen aantrekken? In de draaikolk van het fatalisme worden we cynisch. Dat is een houding waarbij je uitgaat van de negatieve bedoelingen van andere mensen. We beginnen elkaar te wantrouwen en samenwerken wordt totaal onmogelijk. Ieder doet maar zijn ding. Hierdoor krijgen we een defaitistische houding, dat wil zeggen een houding waarbij we ons van te voren verslagen voelen en de strijd opgeven voordat we eraan begonnen zijn. Hoe wijder verbreid dit gevoel wordt, hoe meer we als volk doemdenkers worden en dus met het idee leven dat het land in verval is geraakt en verder zal zinken. Als fatalisme en al de overige kankerachtige uitzaaiingen ons leven en denken beheersen,

**Zalig Paasfeest Namens
De Redactie van Omhoog**

en ik zou willen dat ik mij schromelijk vergis, dan vormen wij zelf de belemmering voor groei en ontwikkeling op materieel en spiritueel vlak.

Hoe komen we af van deze negatieve denkstijl? Een fatalistische levenshouding hoort niet bij mensen die in een God geloven, en zeker niet bij mensen die Pasen vieren, waarbij zelfs de dood niet bij machte was Jezus van zijn missie te weerhouden. De eerste constatering moet wel zijn dat fatalisme contraproductief is. Het belemmert ons in actie te komen. We horen over een koers die op hol geslagen is alsof het een wild paard is dat niet getemd kan worden. Wij hebben het toch niet zo lang geleden gedaan met Hildenberg en Telting, waarom zouden wij het nu niet kunnen? De negativiteit in onze samenleving is niet alleen ineffectief, zij heeft ook een verlamdend effect op ons en maakt ons blind voor de mogelijkheden die er wel zijn en die ter hand genomen kunnen worden.

We zijn gezegend met zoveel natuurlijke en menselijke hulpbronnen die wij nog maar amper hebben ontwikkeld, maar we staren ons blind op olie en gas. Wij weten hoe moeilijk het is om iets op te bouwen en hoe gemakkelijk het is om het weer af te breken. Nu we al verschillende cyclussen van opbouw en afbraak achterelkaar hebben gehad kan ik me best voorstellen dat fatalisme zich nestelt in ons onderbewustzijn en een onzichtbare kracht wordt die onze levensvreugde verteert. De weg hieruit is het geloof.

wordt vervolgd op pagina 2

Van fatalisme naar hoop

Vervolg pagina 1 - Paaspreek Mgr. Choennie - April 2023

Geloof tegenover fatalisme

Geloof verzet bergen. Geloof in eigen kunnen ook. Dat hebben wij immers bewezen met Staatsolie, ons fantastisch staatbedrijf met en door Surinamers die als slogan hadden 'Geloof (vertrouwen) in eigen kunnen'. Het geloof dat zij hadden in onze eigen potentie en het vertrouwen waarmee zij aan de slag zijn gegaan hebben ervoor gezorgd dat wij vandaag een lucratief bedrijf hebben. Deze pioniers hadden de juiste mindset. Een van geloof. Een fatalistische houding zegt je bij voorbaat: 'Je kan het niet'. Geloof zegt je onder dezelfde omstandigheden: 'Je kan het wel'. Als wij een gelovig volk zijn, dan zeggen we tot elkaar: 'We kunnen het wel'. Tegenover het cynisme waarbij wij uitgaan van negatieve bedoelingen van anderen kunnen we vertrouwen stellen. Zonder vertrouwen in elkaar kunnen wij geen relaties en zeker geen samenleving opbouwen. Het Griekse woord in het Nieuwe Testament dat met geloof wordt vertaald kan ook vertrouwen betekenen. Geloof is het diepgewortelde vertrouwen dat God alles in goede banen zal leiden. Maar dan moeten we af van de houding dat het allemaal geen zin heeft om het nog eens te proberen. Kennelijk is er iets mis met ons geloof waardoor we toch vervallen in fatalisme. Te vaak zien we God als een soort Sinterklaas die ons als een automaat iets moet geven als we er een gebed in stoppen. Er is een vorm van religiositeit die een gevaar is voor onze menselijke ontwikkeling en dat is een houding van bidden zonder werken. Een houding waarbij lijden, ziekte, tegenslag en mislukking geen plaats heeft en waar de menselijke verantwoordelijkheid niet telt. Zo een vorm van religiositeit vergroot de kans op fatalisme. Het is daarom goed dat wij niet alleen Pasen vieren, maar altijd Pasen in samenhang met de zelfgave van Jezus op Witte Donderdag en het bittere lijden van Goede Vrijdag. Het leven is niet elke dag alleluja, er zijn ook dagen van vertwijfeling in het hof van olijven, dagen dat wij wensen dat de beker aan ons voorbij zou gaan, dagen van strijd voordat wij Gods wil ontwarren in de chaos van de wereld.

Van fatalisme naar hoop

Een van de meest funeste gevolgen van fatalisme is dat we weerstand opbouwen tegen nieuwe en heilzame ontwikkelingen. We zijn op den duur zo negatief ingesteld dat we de zon niet meer zien schijnen en niet meer genieten van de regen die alles hier zo mooi groen en in bloei houdt. We kunnen zo gefixeerd zijn op een manier van denken dat we de meest vanzelfsprekende zaken over het hoofd zien. Fatalisme ontnemt ons elk historisch perspectief. Zo vergeten wij dat we als volk reeds slavernij, de meest wrede vorm van onderdrukking, hebben overwonnen, dat wij het kolonialisme hebben overwonnen, dat wij etnische spanningen voor de onafhankelijkheid hebben verwonnen, dat wij een militaire dictatuur hebben overwonnen, dat wij periodes van extreme schaarste en bittere armoede hebben overleefd. Zonder een historisch en toekomstperspectief dobbert de mens rond in een troosteloze oceaan van ellende.

God kent onze zwakheid en daarom heeft Hij ieder van ons begenadigd met een

onverwoestbare hoop. Hoop is niet een menselijke deugd die we zouden kunnen aanleren. Het is een goddelijke gave waarmee we worden geboren. Die hoop verschilt hemelsbreed van optimisme. De optimist is ervan overtuigd dat alles goed komt. Maar de realiteit is anders. Er zijn situaties en omstandigheden die kunnen verslechteren en waarbij in de nabije toekomst niets goed te voorspellen valt. Hoop is dan de kracht die ons door dat diepe dal zal trekken omdat de hoop in God geworteld is. God heeft ons voor het leven gemaakt en niet voor de dood. Al ontketenen wij oorlogen om elkaar te vernietigen, dan nog blijft God naar wegen zoeken om ons met elkaar te verzoenen. Hij heeft ons immers voor geluk geschapen en niet voor misère en ellende. Het is niet zozeer dat wij ons aan de hoop vastklampen maar het is de hoop die ons bij de slappe handen optilt en weer recht overeind zet. Het vraagt daarom soms dat we voortgaan wanneer het nog donker is en wanneer we de weg nog niet zien zoals de vrouwen uit het evangelie die vroeg in de morgen, het was nog donker, naar het graf van Jezus gingen en zich afvroegen: 'Wie gaat de zware steen voor ons weggrollen?' Ze bleven niet in verslagenheid passief thuis zitten maar durfden op weg te gaan. Hoop betekent zeker niet dat wij het lijden kunnen ontlopen, maar als we dat lijden en dat kruis vol vertrouwen opnemen dan wordt de hoop alleen maar sterker totdat we er samen doorheen komen. De hoop wijst ons wegen die we eerst niet zagen of voor mogelijk hielden. Vaak is het dat wij in het lijden nieuwe mogelijkheden zien die heilzaam zijn. Als we door wanhoop gedreven vrijdag 17 februari tot een Black Friday hebben gemaakt dan was dat ook meteen een eyeopener dat dit niet de weg is uit de ellende. Dat er andere wegen zijn die we moeten bewandelen. Wegen van solidariteit en samenwerking.

Een vonkje hoop

Hoop wordt wel eens over het hoofd gezien omdat het klein en onbeduidend is. In de ballingschap van honderden jaren hielden Joden hun geloof in stand door het zingen van psalmen, in de slaventijd vertelden onze voorouders elkaar Anansiverhalen, in tijden van schaarste konden wij toch lachen met WES voor PRES. Vaak is een vonkje hoop genoeg om het vuur aan te steken. It only takes a spark to get the fire going is een lied dat wij vaak zingen wanneer wij iets groots en onbekends tegemoet gaan. Je weet maar nooit bij wie van ons het vonkje ontspringt om de omslag te maken van fatalisme naar hoop, maar er zal een vonkje zijn van iemand. Dat is zeker!

Hoop en tijd

Hoop laat ons de tijd ook anders beleven. Voor hen die wanhopen lijkt de tijd altijd ongunstig. Niets is mogelijk en alles wordt uitgesteld. Voor degenen die hopen, zijn de meest bizarre tijden Kairos-momenten. Kairos in het Grieks betekent een gunstige tijd. Is het nu een gunstige tijd om leiding te geven aan een school, ziekenhuis, bejaardentehuis, de politie, het leger, een parochie, een gezin? Ja, nu is het een gunstige tijd omdat we zo iets van het onverwoestbare goddelijk leven zullen ervaren. Zullen we eerst wachten op

betere tijden om kinderen te krijgen of te trouwen? Neen, nu het is het de gunstige tijd om te ondernemen want wij hoeven niet meer te wachten op de FID, the final investment decision, van God. Hij heeft Jezus al opgewekt van de dood en zal ook onze dagen zegenen met vreugde.

Bronnen: Mindset (Visser, 2019)

Bevrijd je verdriet (Nouwen, 2002)

VASTENACTIE 2023

Een kerk voor Koina

Langs de Afobakaweg in het district Brokopondo ligt het dorp Koina. Al zeker 10 tot 15 jaren komen de katholieke gelovigen die langs de Afobakaweg wonen daar samen om in de gemeenschapszaal ter plekke vieringen te houden. In deze gemeenschapszaal komen diverse groepen samen voor allerlei activiteiten. De gelovigen hebben daarom graag een eigen plek waar zij samen kunnen komen voor de eredienst. Een plek die gewijd is, een sacrale plek, een eigen kerk. Pater Kenneth Vigelandzoon is de pastoor van dit gebied en samen met de gemeenschap hebben zij het inmiddels zo ver gekregen dat hen een plek is toegewezen waar de kerk kan worden gebouwd.

u kunt uw gifte storten op een van de rekeningen hieronder bij De Surinaamse Bank:

SRD: RK BISDOM ONDERSTEUNINGSFONDS - 64 95 338

USD: RK BISDOM - 04 37 867

EUR: RK BISDOM - 04 51 622

Doe mee met de Vastenactie en steun de geloofsgemeenschap van Koina in het bouwen van hun eigen kerk!

Lof ter ere van Zalige Petrus Donders met aanbidding van het Heilig Sacrament

Donderdag 27 april 2023

Kathedrale Basiliek

Aanvang 18.00 u.

U bent van harte welkom

...HET PAASFEEST...

In dit artikel wil ik eens terugblikken op ons Christelijk Paasfeest en het plaatsen in het licht van het Joodse Paasfeest. Verschillende verhalen van Witte Donderdag en de Paaswake liggen nog fris in ons geheugen en er is een duidelijk verband tussen beide. Hiervoor put ik uit een cursus die ik lang geleden heb gegeven op het seminarie in Haiti, en later uitgewerkt voor de catechisten aldaar. Om de betekenis van ons Paasfeest te begrijpen gaan we eerst het Joods paasfeest bekijken.

HET JOODS PAASFEEST.

In het boek 'Exodus', het boek van de Uittocht lezen we in het 12e Hoofdstuk: vanaf vers 1... "Jahwe richtte het woord tot Mozes en Aäron in Egypte en sprak: 'Deze maand, Nisan, (Maart) moet gij beschouwen als de eerste maand van het jaar. Op de tiende van deze maand moet ieder gezin een lam uitkiezen. Het lam moet gaaf zijn, mannelijk en éénjarig. Het bloed van het lam moet ge op de deurposten strijken als teken van redding. In dezelfde nacht moet het lam gegeten worden met ongedesemd brood: Staande, met staf in de hand, onge-desemd brood, want ge hebt geen tijd om het brood te laten gisten... schoeisel aan de voeten, klaar voor het vertrek, want dit is de nacht waarop Jahwe, Uw God, jullie, Zijn uitverkoren volk, uit het slavenland van Egypte zal leiden naar het land dat Hij aan Uw voorvaders, Abraham, Isaäk en Jakob had beloofd... Deze nacht zal Ik door Egypte gaan en bij de Egyptenaren alle eerstgeborenen van mens en dier, doden. Maar het Bloed aan uw deurposten zal u redding brengen".....

Dit is een korte samenvatting van hoofdstuk 12 dat we hebben gehoord tijdens de viering van Witte Donderdag, waarin die gebeurtenis wordt beschreven hoe het Joodse volk, de Hebreeën, zoals de Egyptenaren hen noemden, uit de slavernij in Egypte werd bevrijd en op weg ging naar het Beloofde Land. Jahwe liet Zijn macht zien aan de Pharao van Egypte, en vooral de dood van zijn eerstgeborene en enige zoon deed hem het joodse volk laten gaan om weg te trekken uit het land Egypte. Dit gebeuren is historisch. Hoe het precies allemaal gegaan is kunnen we nu niet meer achterhalen, maar Jahwe zorgde voor Zijn volk dat Hij zich had uitgekozen: "...Ik ben uw God... Gij zijt Mijn volk..." In de loop van de eeuwen zijn al deze verhalen door de mondelinge overlevering een beetje aangepast, mooier verteld, de rol van Jahwe aangedikt... maar de kern van de zaak blijft hetzelfde: "Het Joodse volk is bevrijd door Jahwe uit de lichamelijke slavernij in Egypte"!

Een van de eerste dingen die ons opvalt in deze tekst is de opmerking dat de maand Nisan (Maart) de eerste maand van het jaar is. Dat is ook eeuwen en eeuwen zo geweest en gebleven. Dit verklaart dan ook dat met Maart als eerste maand de maanden September tot en met december hun oorspronkelijke waarde terug krijgen. September is nu de negende maand, maar in de vroegere jaartelling was het inderdaad de zevende maand en Oktober de achtste. Dit verklaart ook dat wij om de vier jaar een schrikkeljaar hebben. Deze extra dag wordt toegevoegd aan het einde van de romaanse kalender om te voorkomen dat het 'kalenderjaar' (van 1 Januari tot 31 December) te veel gaat afwijken van het

'tropisch jaar'. "...Een tropisch jaar is de tijd die de aarde nodig heeft om in haar baan om de zon van lengtepunt tot lengtepunt te draaien en dat is niet exact 365 dagen, maar 365 dagen, 5 uur, 48 minuten en 45 seconden" (A. Jaubert). Februari was dus de maand die in de romaanse kalender gold als de laatste maand van het jaar.

(NB: In 1582 heeft Paus Gregorius XIII de Romaanse Kalender veranderd in de zgn. Gregoriaanse Kalender: Dit op verzoek van de wetenschappers uit die tijd. Aangezien de paus in die tijd een groot aanzien had en een algemeen erkend gezag zowel binnen als buiten de Kerk, is dit gebeurd, ook al om de toen reeds moeilijke situatie dat er een wanverhouding bestond tussen het kalenderjaar en het tropisch jaar! Een grote ingreep op een eeuwenoude traditie! Het Joodse paasfeest is dus een gedachtenisviering aan de gebeurtenissen in Egypte waar de Hebreeën het land verlieten, bevrijd werden uit hun zwaar lichamelijke slavernij, uit hun 'ketikoti'!)

..."Deze dag moet gij tot een gedenkdag maken. Ge moet hem vieren als een feest ter ere van Jahwe, van geslacht op geslacht moet ge hem als een eeuwigdurende instelling vieren. Gedurende 7 dagen moet ge ongedesemd brood eten..." Jahwe zelf heeft bevolen om deze dag te blijven gedenken. Daaraan zijn de joden, tot op dag van vandaag, trouw gebleven, waar ook ter wereld. Op die dag moogt ge niet werken, tenzij alleen het bereiden van de nodige spijzen..." (Ex.12/14.) In de loop der eeuwen kreeg deze gedachtenisviering een bepaald ritueel, manier van vieren. Heel kort wil ik dit samen vatten.

1= De Paterfamilias gaat voor, dwz. de eerste verantwoordelijke in het gezin. Mochten er meerdere gezinnen bij elkaar het Paasfeest vieren, dan wordt de oudste in leeftijd gevraagd voor te gaan in de huiselijke viering. We spreken hier dus over de viering thuis, niet in de tempel of synagoge. Daarvoor waren er priesters of rabbis als voorganger.

2= De jongste in het gezin stelt dan de vraag: "...Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten?"... En dan antwoordt de 'Paterfamilias' met het voorlezen van het verhaal over de Uittocht uit Egypte.

3= Hierop volgde dan de zgn. Hallel-psalm, psalm 136. Deze psalm is opgenomen in de eerste uitgave van Jubilate, (1974) als zijnde een belangrijke liturgische psalm voor de paastijd. Maar nergens, in geen enkele van onze parochies, of door geen enkel parochiekoor is deze psalm aangeleerd. Bijgevolg staat de psalm ook niet meer in onze huidige Jubilate. Heel erg jammer. Het paasverhaal wordt erin bezongen.

4= Verschillende keren wordt het glas met wijn geheven, wordt er 'getoast'.

5= Er wordt een lam geslacht en gegeten. Daarbij wordt er ook rouwe en bittere kruiden gegeten dat hen moest herinneren aan de rouwheid en de bitterheid van de lichamelijke slavernij in Egypte.

6= De laatste keer dat het glas geheven wordt

tijdens het joodse paasmaal is de "Beker van de Zegening". Jezus zal deze "Beker van Zegening" gebruiken om die rond te laten gaan bij Zijn leerlingen en te zeggen: "Dit is de Beker met Mijn Bloed dat vergoten wordt voor de vergeving van de zonden. Doet dit iedere keer als ge het doet, ter gedachtenis aan Mij..."

Het historisch gebeuren in Egypte staat dus in het middelpunt van de joodse Paasviering. Het volk verlaat Egypte en gaat op weg naar hun Beloofde Land dat Jahwe hun voorouders, Abraham, Isaak en Jakob had beloofd, Kanaän. Ze zullen er lang over doen: zoals de Bijbel het ons vertelt duurt het 40 jaar. Maar al gauw na hun vertrek krijgen ze een groot probleem om de Rode Zee, ook wel Rietzee genoemd, over te steken. Het is in sommige periodes van het jaar een gemakkelijk doorwaadbare plaats voor mensen die te voet gaan, maar moeilijk voor mensen die in karren zich verplaatsen, zoals de Egyptenaren. Dat Jahwe ingreep komt duidelijk tot uitdrukking in het verhaal zoals Exodus het vertelt: "...Toen sprak Jahwe tot Mozes: Beveel de Israëlieten verder te trekken. Gij zelf moet uw hand opheffen, uw staf uitstrekken over de zee en ze in tweeën splijten. Dan kunnen de Israëlieten over de droge bodem van de zee trekken. Ik ga de Egyptenaren koppig maken zodat ze jullie achterna gaan door diezelfde droge weg op de bodem van de zee. En dan zal Ik mij verheerlijken ten koste van Farao en heel zijn legermacht. De Egyptenaren zullen weten dat ik de JAHWE ben... (Ex.14/15)

Zo trokken de Israëlieten door de Rode Zee en bij de achtervolging door de Egyptenaren werden die verzwolgen door het water van de Rode Zee, nadat Mozes, op bevel van Jahwe, zijn staf weer uitstreekte over de Zee. Het water kwam weer te samen en het Egyptisch leger werd verzwolgen.

Door het water van de Rode Zee kwamen de Israëlieten veilig aan op de andere oever van de Zee op weg naar hun Land. Dit thema is een ander belangrijk thema van het Joodse paasfeest, nl. dat Jahwe God hen veilig had geleid door het water van de Rode Zee.

Om het heel kort samen te vatten: Op het Joodse Paasfeest wordt herdacht:

..."DAT DE JODEN BEVRIJD WERDEN UIT DE LICHAMELIJKE SLAVERNIJ IN EGYPTEN EN DOOR HET WATER VAN DE RODE ZEE OP WEG WERDEN GEZET NAAR HUN BELOOFDE LAND, KANAÄN"...

wordt vervolgd op pagina 3

...HET CHRISTELIJK PAASFEEST...

Vervolg van pagina 3

Matteüs vertelt ons: ...”Op de eerste dag van het ongedesemd brood kwamen de leerlingen bij Jezus om te vragen: ...”Waar wilt Gij dat wij het Paasmaal voor U gereed maken...?” (26/17) Het was dus al afgesproken dat de leerlingen samen het Paasmaal zouden vieren, een kleine groep, net zoals een familie. Jezus zou dan voorgaan en Johannes, als jongste en links liggend van Jezus, zou dan de alom bekende vraag stellen: ...”Meester, waarom is deze nacht anders dan alle andere...”? Deze vraag krijgt dan een dubbele, diepere betekenis, want deze nacht, deze Paasmaaltijd, Pesach, -zoals de Joden het tot op heden nog steeds noemen- zal anders worden dan alle andere nachten doordat Jezus aan het Joodse Paasmaal een diepere betekenis geeft. Hij zal zich volledig houden aan de voorschriften en gebruiken waaraan de Joden toen -en ook nu nog- vasthielden als iets heiligs dat uit een ver verleden tot hen was gekomen en eeuwen en eeuwen en generaties lang gewoon waren: ...Lam... wijn... ongedesemd brood (matzes geheten) bittere kruiden... lezing over de bevrijding... de Hallel-psalm... maar Jezus heeft er iets aan toegevoegd...

Bij de “Beker der Zegening”, de laatste keer dat de beker met wijn rondgaat, en waar -oneerbiedig uitgedrukt- “getoast” wordt op de bevrijding uit Egypte, en daarvoor Jahwe God bedankt wordt voor hetgeen Hij gedaan heeft in het verleden voor hun voorouders in Egypte... -en voor hun nageslacht- heeft Jezus de Beker genomen en er een diepere betekenis aan gegeven;

...“Neemt deze beker en drinkt hier allen uit, want dit is de beker van het Nieuwe en het Oude Verbond (Testament) dat voor u en velen vergoten wordt tot vergeving der zonden.... Iedere keer als jullie dit doen, doet het dan ter gedachtenis aan Mij”... Hij liet de Beker rondgaan en ieder dronk er uit.

Van te voren, aan het begin van de maaltijd, nadat Judas het stukje brood dat Jezus hem had gegeven (als teken: Hij is het!) samen met Jezus zijn hand in de schaal met saus doopte, had Jezus aan Judas en gezegd: ...”Wat je te doen hebt, doe dat spoedig!” Toen verliet Judas de zaal. Judas heeft volgens de gegevens zoals de Evangelies ons die hebben overgeleverd, maar een klein gedeelte van het Paasmaal meegevierd. Pas na het vertrek van Judas zal Jezus de Eucharistie aan ons geven.

Als wij het Laatste Avondmaal van Jezus zouden kunnen samenvatten dan mogen we dit doen met begrippen uit het Joodse Paasmaal, vaak ook avondmaal genoemd omdat het altijd gevierd werd “na-het- vallen-van-de-avond”. Ik gebruik hierbij de zelfde zinsnede als boven bij het Joodse Paasfeest:

Om het heel kort samen te vatten: Op het Christelijk Paasfeest wordt gevierd: ...” **DAT DE CHRISTENEN BEVRIJD WORDEN UIT DE GEESTELIJKE SLAVERIJ VAN DE ZONDE EN DOOR HET WATER VAN HET DOOPSEL OP WEG WORDEN GEZET NAAR ONS BELOOFDE LAND, HET HEMELS VADERLAND, DE HEMEL...**”

Op Witte Donderdag en in de Paaswake hebben we deze verhalen gehoord en als U ze wilt

Mededelingen Bisdom

Betaalde grafrustverlenging

Middels dit schrijven brengen wij het volgende onder uw aandacht. In het verleden hebben nabestaanden middels bankovermakingen de grafrust verlenging betaald. In niet alle gevallen is destijds ook duidelijk aangegeven voor welke overledene de betaling was bestemd. Het kan zijn dat het niet vermeld is of dat bij overmaking tussen verschillende banken de omschrijving niet is meegestuurd. Wij vragen alle nabestaanden die middels bankovermaking hebben betaald, contact met ons op te nemen.

U kunt als goede voorbereiding alvast de volgende zaken op een rij zetten:
het overgemaakte bedrag
de datum van overmaking
de bank van waaruit is overgemaakt
naam overledene en periode grafrustverlenging

Bovenstaande zal ons helpen bij het identificeren van de overmaking en koppelen aan de juiste overledene.

Wij danken u voor uw medewerking.

HIER ZOU

UW ADVERTENTIE

KUNNEN STAAN

Wilt u via Omhoog adverteren?
 Stuur ons dan een mailtje
 en wij sturen u een brochure:

omhoog@bisdomparamaribo.org
omhoog@gmail.com

Wilt u graag Omhoog elke week blijven ontvangen?

Help ons en doneer!

Uw bijdrage kunt u storten op rek.nr.
 10.35.169 t.n.v. R.K. Bisdom
 met vermelding: DONATIE OMHOOG

Onze hartelijke dank aan degenen die
 reeds bijdragen.
 Elke bijdrage is van harte welkom!

nalezen dan zijn hier de volgende verwijzingen:
 Witte Donderdag: 1e lezing: Ex. XII/1-8, 11-14
 Paaswake: 3e lezing: Ex. XIV/15-XV/1.

Ptr. M. Noordermeer O.M.I.

Europa Bedevaart Tour

14 t/m 28 juni 2023

Busreis door Europa en bedevaart naar Fatima, Santiago de Compostela en Lourdes

Prijs €1.364 p/pers.

Tour inclusief:

- ✓ Busreis vanuit Nederland
- ✓ Gids
- ✓ Hotel
- ✓ Transport

Niet inbegrepen:

- ✓ Vliegkarts Parbo-A'dam

Aanmeldingen via: marilyntsie@gmail.com of WhatsApp: 8571350

Volledig vrijgesteld begrafenis Heilig Verbond

Middels dit schrijven brengen wij het volgende onder uw aandacht.

Wij vragen alle volledig vrijgestelden van het Heilig Verbond, contact met ons op te nemen i.v.m. mededelingen omtrent de toegekende waarde van de uitvaart of pakket.

U kunt als goede voorbereiding alvast de volgende zaken op een rij zetten:
De namen van de volledig vrijgestelden met geboorte datum en bewijs van vrijstelling (kaart voor vrijgestelde leden)

Wij danken u voor uw medewerking.

Volledig vooruitbetaalde begrafenis

Middels dit schrijven brengen wij het volgende onder uw aandacht. Wij vragen alle personen (rechthebbenden) die een volledig vooruitbetaalde uitvaart hebben afgesloten, contact met ons op te nemen.

U kunt als goede voorbereiding alvast de volgende zaken op een rij zetten:
De namen van de rechthebbenden met geboorte datum en betaalbewijs.

Wij danken u voor uw medewerking.